

Předseda plaveckého klubu Petr Rypl:

Plavání má sice v Opavě dlouhou tradici, ale v posledních letech zde zůstává ve stínu populárnějších kolektivních sportů. Přesto se mu věnují desítky nadšených lidí, pro které znamená důležitou součást jejich životů. Ve slezské metropoli fungují dokonce dva plavecké oddíly. Kromě TJ Slezan Opava je to Klub plaveckých sportů Opava, kterému již více než čtyři roky šéfuje Petr Rypl. Právě s ním jsme si popovídali o složitých časech, kterými klub momentálně prochází. Petr Rypl má plavání doslova v krvi, navíc pracuje pro Slezskou univerzitu v Opavě a je hrdým otcem dvou malých synů, takže se rozhodně bylo na co ptát.

■ Jak se žije opavským plavcům během koronavirové krize a vidíte nějaké světýlko na konci tunelu?

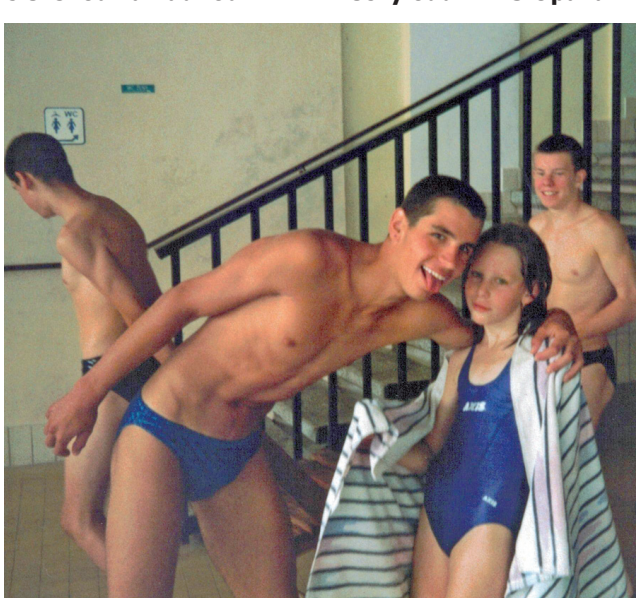
Domnívám se, že velmi podobně jako ostatním sportovcům závislým na provozu sportoviště. Cyklisté si mohou vyjet, běžci vyběhnout s trochou nadsázky i někam v rámci katastru obce nebo okresu. My máme bazén zavřený s menšími přestávkami v průběhu loňského října už více než rok. Od června do srpna je navíc plavecký bazén uzavřen každoročně, takže v letních měsících nám zbývá trénovat na městském koupališti, a to pouze v případě příznivého počasí. Občas chodíme plavat i na Stříbrné jezero, ale to má k tréninku pro závodní plavce hodně daleko. Léto proto využíváme k letním soustředěním na začátku a konci srpna, abychom tréninkově navázali s otevřením bazénu počátkem září. Je jasné, že tato situace je špatná pro všechny odvětví, nejen ta sportovní, ale pevně věřím, nyní spíše už jen doufám, že počátkem léta již bude možno naplno trénovat. Světýlko tedy vidím, ale prozatím velmi slabě. (úsměv)

■ Dostává se k vám teď finanční podpora města anebo plaveckého svazu? Máte se o koho opřít?

Peníze teď snad poprvé v historii klubu nejsou problém. Jako každý rok, i vloni jsme využili dostupných výzev a zpracovali projekty či žádosti o dotace na podporu sportovní činnosti dětí a mládeže. Prostředky máme přislíbeny jak z rozpočtu města, kraje, Národní sportovní agentury, tak i plaveckého svazu a svazu vodního póla. Zbývá už jen malíčkost a sice otevřít uzamčený sport (až na pár výjimek u profíků), který se na více než rok v Česku zastavil.

■ Momentálně nemůžete trénovat ani závodit. Jak velký je to problém a co to může udělat s vaší členskou základnou?

Plavání je v současné době na konci zájmu naší společnosti. Řeší se aktuálnější témata. Některé oddíly balancovaly či balancují na hraně zákazů a možností. Využívaly otevřené zahraniční bazény či sportovní centra, která nakonec stejně musela zavřít. To znamená cestování, setkávání se s novými lidmi, možnost častějšího nakažení i přenosu viru apod. V jednu chvíli jsme s trenéry tuto možnost zvažovali také, ale nakonec jsme od toho upustili. Týdenní či dvou týdně soustředění a pak na měsíce bez vody stejně žádný výsledek nepřinese. Suchou přípravou absenci odplavovaných kilometrů taky nijak nenahradíte a pak vystavovat rodiče nervozitě a strachu z nákazy, karantény a podobně, by asi nebylo úplně moudré a přínosné. Na podzim jsme odplavali pár týdnů, vedli i suchou přípravu v postupně omezenějších skupinkách, až jsme to nakonec odpískali a stejně jako většína sportovců čekáme na lepší časy a světlejší zítřky. Každopádně co se týká závodního plavání, tak většina dětí, které se mu věnovaly několik let, ztrácí nejen výkonnost a fyzickou kondici, ale také motivaci a naději. Z vlastních zkušeností si vybavuji, jak těžké bylo dohnat, být jen jedno zameškané soustředění či dva týdny kvalitního tréninku v sezoně. Tento roční výpadek znamená, že mnozí z nich budou de facto začínat od nuly. Plavat jistě nezapomněli, ale ty kilometry nahoněné v bazénu jim budou chybět. Samozřejmě se můžeme smířit s tím, že žádné špičkové plavce nedobudeme mít i s tím, že nám vyroste generace obézních dětí závislých na počítačích, ale horší je, že nám roste generace, která nebude umět plavat. Nefunguje školní výuka plavání, nejsou možné ani žádné kurzy. Na to se musíme co nejdříve zaměřit.

Petr Rypl se sestrou Evou, také bývalou úspěšnou plavkyní.

„Roste nám generace, která nebude umět plavat.“

■ Zkuste nám prosím ve zkratce představit plavecký oddíl KPS Opava.

Klub plaveckých sportů byl založen v roce 1996 oddělením od Slezanu. Vidíte, zrovna letos slavíme půl kulatých 25 let a ani to nemáme kde oslavit. Máme oddíl plavání, vodního póla a triatlону. Věnujeme se výuce a výcviku sportovního plavání, organizujeme jarní a podzimní kurzy plavecké přípravy pro děti od 3 do 17 let včetně sociálně znevýhodněných dětí z opavského dětského domova i kurzy kondičního plavání pro veřejnost. Hlavní naší činností je pak závodní plavání a vodní pólo, ve kterém jsme v loňském roce zahájili soutěžní účast ve 2. lize dospělých. Pravidelně se účastníme ročně přibližně 30 plaveckých soutěží v tuzemsku a v zahraničí.

■ Jaké za sebou máte úspěchy?

ostravské plavce, pravidelné medailisty republikových štafet, na jejich půdě v Ostravě porazili na 4x50 metrů volným způsobem i 4x50 metrů polohově o bezmála celý 25metrový bazén. (úsměv) Reprezentačním trenérům z toho padaly brady. Jo to byly časy. Sportovních úspěchů

■ Jaké za sebou máte úspěchy?

Synové Honzík (vpravo) a Matěj vodu milují.

Úspěchů je za těch 25 let spousta. Za ty roky jsme naučili plavat, zdokonalili nebo vytrénovali tisíce opavských dětí. Vychovali jsme reprezentanty, medailisty z tuzemských i zahraničních soutěží, mistrovství republiky i pohárů žactva, dětských olympiád. V žakovských kategoriích patříme mezi úspěšné plavecké oddíly, daří se nám vychovávat opravdové talenty, kteří posléze odcházejí do sportovních center, kde mají k dispozici větší sportovní zázemí, než jim v opavských podmínkách dokážeme nabídnout. Zmínit můžeme Zuzku Voloveckou, Petru Gebauerovou, Tobiase Keru, Radka Jurošku, Jirku Tolocha, Mírka Dröslera, sestry Adélu a Kristýnu Jedličkovy, Alžbětu a Zdeňku Věntusovy či Nikolu Fojtíkovou. Ve dvou sezonách jsme zvítězili i v českém poháru žáků ve vodním pólu. Velmi naděné plavce, několikanásobné medailisty z republikových šampionátů, jsme měli např. v ročníkách 1992 – 1995. Nikdy nezapomenu na kraj- ské přebory žactva, kde jsme

Petr Rypl má v Klubu plaveckých sportů Opava na starost desítky dětí. Foto: Archiv Petra Rypla

horší věci na světě než zrušený mítink. Velká cena Opavy byla a je nejen dvoudenním závodem, ale také pohárem přátelství, díky kterému se společně se všemi plaveckými přáteli utužujeme již třetí dekádu. Obnáší to spoustu radosti, ale i starostí. Od pátku do neděle jsme „zavření na bazénu“, organizujeme a zajišťujeme vše kolem, děláme rozhodčí, staráme se o zhruba 400 závodníků, trenérů a kolegů.

■ Co chystáte do budoucna? Jaké můžou být dopady současné situace a jak se s nimi hodláte vypořádat?

Čekáme na výstřel, abychom mohli opět zahájit činnost. Začneme znovu, otevřeme přerušené plavecké kurzy, najedeme na trénink. Nic víc, nic méně. Tenhle rok nás myslím vyškolí všechny - napříč generacemi, napříč odvětvími. Nezbyvá než věřit, že očkování a slibované teplé počasí ten virus definitivně zabrzdí a podchytí.

■ V Opavě kromě vás funguje i další plavecký oddíl TJ Slezan Opava. Proč se nespojíte? Neuvažoval jste o tom někdy?

Podle mého názoru to není nijak aktuální myšlenka. Slezan jako tělovýchovná jednotka sdružuje mnoho oddílů a sportovní odvětví, my se specializujeme čistě na plavecké sporty. Z nějakého důvodu jsme se před lety rozdělili, razíme svou cestu a kvalita i úspěchy jsou za námi vidět. Nevidím důvod, proč bychom to měli měnit. Není to nic zvláštního. Z mé mnohaleté zkušenosti znám větší i menší města s více oddíly v rámci stejného sportovního odvětví.

■ Začátkem roku schválili opavští zastupitelé stavbu nového akvaparku za 350 milionů korun. Co si o tom myslíte? Bude plně vyhovovat vašim potřebám anebo by stačila rekonstrukce stávajícího bazénu?

Nový akvapark versus rekonstrukce stávajícího bazénu nebo varianta výstavby nového plus rekonstrukce stávajícího pro účely sportovních klubů, to je velké téma již řadu let. Popravdě ani vlastně nevím, který z návrhů je nyní na stole. Z tisku jsem se dozvěděl, že by se mělo jednat o dodatečnou úpravu vítězného ná-

vrhu z roku 2008. Projektů a záměrů bylo za posledních 15 let několik. Neznám technické parametry, specifikace, finální studii jsem neviděl, nedokážu tedy momentálně plánovaný projekt posoudit. Každopádně pokud je návrh schválen zastupitelstvem, budu rád, když budeme v rámci finálních příprav přizvání do pracovní či expertní skupiny. Přeci jen jsme v bazénech, potažmo akvaparcích ve střední Evropě strávili spoustu sportovních a trenérských let. Výuce a závodnímu plavání či soutěžím ve vodním pólu se věnujeme většinu života, takže naše zkušenosti by ku prospěchu věci jistě pomohly. Spolupráce s městem a námi byla zároveň součástí dohody o partnerství tehdejšího vedení města s klubem v případě rekonstrukce opavského koupaliště a je tedy na místě, aby tomu tak bylo i v případě výstavby tohoto objektu. Nejen jako plavce, ale také jako občana Opavy mne velmi zajímá a je mým přáním, aby tato několikaletá milionová investice sloužila ku prospěchu všem a vytvořila adekvátní podmínky pro výuku, aktivní sport včetně pořádání soutěží, odpočinek a zábavu.

■ Co je největším problémem současného bazénu?

Opavský bazén byl otevřen v květnu 1968. Zub času se na něm bezpochyby podepsal. Je až obdivuhodné, byť to na první pohled nevypadá, v jaké je bazén kondici ve srovnání s mnohem mladšími bazény v Česku, na Slovensku nebo třeba i v Polsku. Drtivá většina z nich je dávno po rekonstrukci nebo už to má za sebou. Obě varianty, výstavba nového nebo rekonstrukce stávajícího, má svá pro i proti. Srovnání obou variant dalece přesahuje možnosti tohoto rozhovoru. Mne z pozice statutárního zástupce klubu nejvíce zajímá, jaké bude finální zázemí pro plavání a vodní pólo, a jaké nás čekají náklady na realizaci činnosti. Dosud nás jen náklady za pronájem bazénu každoročně vycházely na bezmála 300 tisíc korun, což je cca třetina našeho ročního rozpočtu. Je tedy otázkou, jaké nastaví město, případně provozovatel, cenové podmínky a kolik peněz na

„Nový bazén? Snad nás přizvou do expertní skupiny.“